

## عنوان مقاله:

تحلیلی بر معیارهای شهر سبز با توجه به شاخص های توسعه پایدار شهری

## محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در جغرافیا و گردشگری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

صدرالدین متولی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران

سیده سمیرا حسینی - دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران

## خلاصه مقاله:

مقدمه: فضاهای سبز در شهرها، به ویژه در شهرهای بزرگ صنعتی، دارای عملکردهای مختلفی می باشد. فضاهای سبز از یک سو دارای عملکرد انسانی و از سوی دیگر عملکرد طبیعی است. از عملکرد انسانی به اثرات روانی- اجتماعی، تراکم جمعیتی، تراکم وسایل نقلیه و ... و از عملکرد طبیعی به کاهش آلودگی هوا، کاهش آلودگی صوتی، افزایش کیفیت آب های زیرزمینی و نیز گذران اوقات فراغت شهروندان می توان اشاره کرد. فضای سبز می تواند به طور قابل توجهی دمای هوا را کاهش دهد و یا به تلطیف هوا کمک کند. در بررسی اثرات روانی - اجتماعی فضای سبز می توان گفت که انسان، در هر شرایطی، روزانه به چند ساعت فضای ساکت و آرام نیاز دارد که فضای سبز می تواند این فضا را تامین کند. فضای سبز شهری به عنوان بخش جاندار محیط شهری مکمل بخش بیجان شهر، یعنی ساختار کالبدی شهر می باشد. هدف: تعیین معیارهای شهر سبز با توجه به شاخص های توسعه پایدار شهری، روش پژوهش: این پژوهش با بررسی مطالعات ده سال گذشته و مطالعات کتابخانه ای در راستای دستیابی به اهداف پژوهش بوده است. نتایج: پنج شاخص اصلی توسعه پایدار شهری (اقتصادی، اجتماعی، حقوقی، زیست محیطی، کالبد شهر) با کمک ایجاد فضای سبز شهری، توسعه زیرساخت های فضای سبز، افزایش کاشت و نگهداری منابع طبیعی و ... به عنوان یک شهر سبز می تواند به این اهداف مهم دست یابد.

## کلمات کلیدی:

شهر سبز، فضای سبز شهری، منابع طبیعی، زیست محیطی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1636421>

